

İtoturumu Güney Batı Yüzü Faaliyet Raporu

Tarih:	26 Eylül 2010
Yer:	Aladağlar / Niğde
Rota:	Demirkazık Köyü – İtoturumu – Demirkazık Köyü
Tür:	Teknik Tırmanış Rotası
Ekip:	Fikriye Altın (Zirve), Sinan Kutlutan (DAG)
Hava:	Açık, güneşli
Malzemeler:	Kask, kişisel tırmanış malzemeleri, 60m tam ip, 14 express, 3 HMS, 2 ATC, 1 Reverso, 9 kilitli, 1 set takoz, 1 set heksantrik, 5 friend, 9 sikke, 1 çekiç, 2 nutkey, perlon ve yardımcı ipler
Faaliyet süresi:	06:40 rotaya giriş. 14:30 iniş kararı. 19:45 rotadan çıkış.
Not:	Kulvardan sonra 3 ip boyu tırmanıldı ve inişe geçildi.

Rota Bilgisi:

Demirkazık köyünden Sokullu Pınar'a kadar traktör yolu izlenir. Sokullu Pınar'dan bakınca İtoturumunun görünen yüzüdür. Arpalığa giden traktör yolundan 100m kadar rotaya doğru gidince çadır atabilecek yer bulunabilir. İtoturumu'nun Sokullu Pınar tarafındaki belirgin 2 bacanın arasından rotaya girildi. 2 ip boyu kadar III+, VI- zorlukta tırmanış yapıldı. İp açma veya friction giymeye ihtiyaç duyulmadı. Geniş setten sonra rota yatarak 250-300m'lik bir çarşak kulvara dönüşüyor. Kulvar sonrası az setli, yer yer negatif olan, birkaç balkon görünümlü kayası olan gri duvarın dibine ulaşıyor. Sol tarafta hafif bir sırtı andıran gri duvara göre daha pozitif görünen yüzeyden emniyetli tırmanışa başlandı.

1.ip boyu; bir under ve mikro birkaç basamak-tutamakla başlayıp, sonrasında çürük ama ara emniyet yeri zengin hafif pozitif tırmanış. Giriş V+ civarı devamı IV+,V- civarı zorlukta. Hafif pozitif olduğundan ip kayaya temas ediyor ve yer yer çatlaklara girebiliyor. 2 metreye 4 metre gibi hafif eğimli bir sette istasyon kuruldu. Yüzey çürük olduğundan uzun perlonlarla, değişik kaya bloklarından, geniş 3 noktalı istasyon kuruldu.

2.ip boyu; ilkinde göre daha dik, boşluklu, sağ çapraz yükselen çatlak hattı izlenerek, V derece civarlarında zorlukta, ara emniyet yeri bakımından yeterli, bitimi çok geniş bir sete çıkan tırmanış. 2 sikke ile istasyon kuruldu. Bizim girmediğimiz dik çatlak hattı, inerken farketmediğimiz üzere, yükselince slop ve ara emniyet yeri az bir hal alıyor.

3.ip boyu; geniş setin (sanırım burası itin kuyruğunun, kışına birleştiği yerdi ☺) sağdaki gri duvar tarafındaki bacadan tırmanışa başlandı. İçinde yükseldikçe çürükleşen bacanın (IV+) üstü küçük bir set. Devamındaki ilk 4-5 metre (III) pozitif ve rahat tırmanış imkanı sunuyor. Sonrası bir anda şekil değişerek, biraz negatif, slop, sadece çürük bir çatlak ve birkaç mikro tutamak-basamaklardan oluşan bir hal alıyor (VI-). Bu bölümde ara emniyet sadece çürük paralel çatlağa atılabiliyor. Küçük bir balkon ile karşılaşınca sol taraftaki 1 metreye 3 metre gibi düz sete geçilip 2 takoz ve 1 friend ile istasyon kuruldu.

Aşağıdaki arkadaşlardan aldığımız bilgiler sonrasında rotada geceleme ihtimali nedeniyle bu noktadan dönüş kararı alındı. Baca içinden birimiz çantalarla 5 metre kadar ip inişi yaptı, diğerimiz malzemeyi toplayarak serbest iniş yaptı. 5 sikke bırakarak, biri kısa 6 boy ip inişi ile kulvara ulaşıldı. 15 dakika gibi bir sürede kulvarın altındaki geniş sete gelindi. Rotada bulunan, babaya takılmış perlondan 1 ip boyu iniş yapıldı ve aşağıdan tırmanan diğer ekip ile birleşildi. Rotada bulunan sikkeden çift ip ile 1 tam ip boyu inilerek rota bitirildi.

Detay:

Hafta başında vazgeçtiğimiz ve Perşembe gecesi tekrar gitmeye karar verdiğimiz İtoturumu Kuzey rotası için hızlıca çanta hazırlarken sadece Tunç'un 50 rota kitabını almıştım. Yolu

bildiğimizden pusula almak hiç aklıma gelmemişti. Kitapta “dağın bu yüzündeki tek 300m’lik kulvar bu rotada” vurgulaması kafamda rotayı çok kolay bulunabilecek bir yer olarak canlandırmama sebep oluyordu. Her zamanki gibi uzun bir yolculukla ulaştığımız Niğde’de biraz kahvaltı keyfi yaparak Aydın ve Taha’yı bekledik. Ama bizimle aynı saatlerde yola çıkmalarına karşın, 2 saat sonra Niğde’ye varmalarını bekleyemeden 11buçuk Çamardı aracına bindik ve devam ettik. Onlar ancak 12 aracına yetişebildiler. Demirkazık köprüden otostop ile dağevine, biraz yürüyüş sonrası Terra-Anatolia’nın sahibinin jipine atlayıp Sokullu Pınar’a kadar yorulmadan ulaştık. Sobek’in tesislerinde Veli’nin çay ikramını kabul edip biraz muhabbet ettik. Bize gideceğimiz yerin 10 dakikalık yol olduğunu, boşuna çadır taşımamamızı önerdi ama biz çadırı rota dibine atmaya kararlıydık. 10 dakikadan birşey olmaz deyip yola çıktık ve 15 dakika sonrasında İtoturumu zirvesine doğru uzanan 250-300 metrelik bir kulvar gördük. Dibine yaklaşip çadır için uygun yere çantaları bıraktık ve kitabı alıp biraz açıktan rotayı incelemeye başladık. Henüz farkında olmadığımız bir konu, hem Fikriye hem de benim hayal gücümüz öyle gelişmiş ki, itin kışını başına, ensesini gözüne falan benzetip birbirimizi ikna ettikten sonra, kulvarı da Tunç’un kitabında bahsettiği 300 metrelik kulvar olarak kabul edip, gördüklerimizi kitaptaki foto ve anlatımlara uyarladık. Çadırı kurarken gördüğümüz baba, tüm düşüncelerimizi adeta doğrular gibiydi. Faaliyetlerini uzatma kararı alan Nezihe ve Hakan ile buluşup ocak tüpünü alamayınca, akşam yemeği için malzemelerimizi alıp Arpalık’a onların çadıra yürüdük. Yemek sonrası geri dönerken karanlıkta İtoturumu Kuzey rotasındaki diğer kulvarı göremedik tabi. Zaten göremediğimizi de ertesi gün farkedecektik ☺

Sabah hafif bir kahvaltı sonrasında 6.40 gibi çadırdan rotaya doğru ilk adımları atıyorduk. İlk hedefimiz önceki gün gördüğümüz baba idi. Yanına çıktığımızda bunun baba değil, doğal bir oluşum olduğunu gördük. Ve kendimizce yukardaki kulvara doğru giden biryerler bulup tırmanmaya devam ettik. Botlar biraz tedirgin olmamıza neden oluyordu ama rota hakkında herkesin bahsettiği, rahatlık, ip açmadan tırmananlar gibi nedenlerden ilk deneyimin verdiği bir his diye düşünerek devam ettik. Tırmanırken gördüğümüz rotada bırakılan perlon ve sikke, doğru rotada olduğumuzdan emin olmamızı sağladı. Kulvara çıkıp çarşıktan hızlıca yükseldik. İlk molamızı çarşağın sonunda, ortadaki kayalarda verdik. Sonra karşımızdaki gri dümdüz görünen duvar biraz gözümüzü korkuttu ve sol tarafta gördüğümüz küçük sete çıktık. Burda kitabı açıp, biraz daha etrafımızdaki taşları, kitaptaki taşlara benzettik ve kafamızın üzerinde bir yerlerde görünen seti kitapta bahsedilen set, sağımızda kalan gri duvardaki balkonu da tıkaç kaya olarak tahmin edip, kitapta bahsedilen soldaki varyant rota olarak da önümüzdeki duvarı kabul edip malzemeleri açtık. Fikriye’nin düşünceli bakışları nedeniyle önceden verdiğimiz kararı değiştirip ilk ip boyuna ben girdim. Tüm gün boyunca az biraz zorlanır gibi olsam, buraları ip açmadan çıkan var düşüncesi beni gözü kapalı death point hamlelere itiyordu. Zevkli bir tırmanış sonrasında istasyonu kurup Fikriye’yi yanıma aldım. Sonra tekrar aşağı, onun çıkaramadığı hex ve 1 takozu almaya gittim. Bu sırada tam giymediğim katarım bir ara dengemi kaybetmeme sebep oldu ve telsizi düşürdüm. Rota boyunca telefon çektiğinden çok da önemsemedim ve malzemeleri toplayıp tekrar yukarı çıktım. 2. ip boyunu hep düz giden çatlak olarak düşünmüştüm ama Fikriye rotada sağa giden çatlağı seçti. Tırmanışçının dediği olur diye düşünüp izlemekle yetindim. Dönüşte, kaçtığı çatlak hattında, mecburen pursik sürüyeceğini bilmeden tırmandı ve beni yukarı aldı. Büyük bir setteydik artık. Kitapta bahsedilen 1 ip boyu ile ulaşılan rahat set burası olmalıydı. Heralde çok sola kaçtığımız için 2 ip boyunda ulaşmış olmalıydık. Zaten işte sarı baca da tam yanımızdaydı, aynı kitapta bahsedilen gibi sarı renkliydi. 3. ipe ben lider girdim. Bacayı geçip yine bir sete geldim. İstasyon için çok erkendi. Zaten kitapta bu bölüm kısa diye belirtiliyordu. Basit kısmı geçip slop ve zor kısma geldiğimde bir anda ara emniyet atma isteği hissettim. Rota benim spor tırmanış derecelerime yakındı ve rahatsız frictionlarımın içinde sağ ayağımdaki yara açılmış kanıyordu. İşin kötüsü tutunmakta olduğum çürük bir paralel

çatlaktan başka ara emniyet atabileceğim yer yoktu. Ara emniyet olarak bir friend atıp, kafamın üstündeki slop ve çürük balkonu hiç denemeden, birkaç metre solumda görünen sete geçtim ve istasyonu kurdum. Biraz daha solda 10-15 metre uzunluğunda bir çatlak hattı vardı. Negatif olduğundan yukarıyı görmüyordum ama artık zirve oralarda olmalıydı. Biz rotadan çok sola kaymış olmalıydık. Yoksa buraları nasıl ipsiz çıkarlardı. Aklımda bunları düşünerek Fikriye'yi yanıma alırken Nezihe ve Hakan Arpalık'tan traktöre bindiklerini bildirmek için telefon açtılar. Yaklaştıklarında tekrar konuşmak üzere, kapadık. Fikriye de son bölümü çıkarken zorlanmıştı ve artık bir sorunun ortasında olduğumuzdan emin olmuştuk. Acaba zirve 15 metre üstümüzdemiymi yoksa, yoksa neydi? Nezihe'ye tekrar telefon açıp bize aşağıdan yol göstermesini istedik. Zor da olsa bizi görebildiler, farketdiği sırada telefonda sesinin birden incelişi ve panikleşi çok garibime gitmişti ☺. Üzerimizde yaklaşık 5 ip boyu yol olduğundan bahsetti ve dümdüz bir duvarın ortasında olduğumuzu anlattı. Devam etmekten vazgeçip dönüş kararı aldık.

Kısa bir takoz mu sikke mi muhabbetinden sonra, sikkeleri bırakmaya karar verdik ve ilk ip boyunu inmek üzere ben ipe girdim. Backup olarak taktığımız takozu, fikriye inerken toplayacaktı. Ne de olsa ağır yük ve kilo farkımızdan ben onun 2 katı olarak sikkeyi kontrol ediyordum. Baca içinde askıya geçip Fikriye'yi bekledikten sonra ben çantalarla ipe indim, Fikriye'de arkamdan serbest indi. Bir sonraki ip boyunu indiğimizde bizi bekleyen bir sürpriz vardı. İp biryerlere sıkışmıştı. Fikriye pürsük sürüyerek yukarı gitti. Sikkeden kaynaklandığını farkedince, pürsük ile uzatma yapıp tekrar iniş yaptı. İpi zor da olsa çekebildik ve iniş devam ettik. Bu sırada aşağıdaki arkadaşların yanından bir araç hızlıca köye doğru uzaklaşıyordu. Nezihe'yi arayıp kim olduklarını sorduğumda, TDF eğitimcileri kurtarma malzemesi almaya gittiler dedi. Kısa bir aciz durumda olmadığımızı anlatma telaşından sonra iniş devam ettik. Kulvara inince kısa bir atıştırma molası verdik. Susuzluk artık can sıkıya başlamıştı. Kulvarı inip sonundaki sete geldiğimizde artık seslenerek iletişim kurabiliyorduk. Övgün'ler de 1 ip boyu çıkmış ve bize 1 tam ip boyu iniş hattı açmışlardı. Setteki perlondan Övgün'lerin yanına bir ip boyu daha iniş yaptık ve onlarla birleştik. Yere indiğimizde, Taha'nın koşarak gelip bana sarılması çok etkileyiciydi. Sanırım ciddi bir tehlike atlattık diye düşündüm. Salim abinin de yardımlarıyla araç ayarlayıp 21.30 otobüsüne yetiştik. Manevi desteklerini ve ilgilerini bizden esirgemeyen arkadaşlarımıza teşekkür ederiz.

Sinan Kutlutan

